

Thorshavn. Men jeg har ikke villet indtage en Særstilling her, da jeg indser, at det ikke vilde nytte noget. Jeg skal ikke fordybe mig mere i dette Spørgsmaal, jeg vil kun tilføje, at jeg forudsætter, at Staten, der ejer omtrent Halvdelen af alt Jordegods paa Færøerne og derved vil nyde Fordel af den forventede Grundværdistigning, vil afstaa Grunde vederlagsfrit, for saa vidt den ejer noget paa de paagældende Steder, hvad den utvivlsomt gør.

Et Mindretal paa 2 Medlemmer har indtaget en fra Flertallets noget afvigende Stilling særlig med Hensyn til Thorshavn, en Stilling, jeg forudsætter, Mindretallets Ordfører vil motivere. Jeg tillader mig at anbefale Udvalgets og Flertallets Ændringsforslag samt Overgangen til tredje Behandling. Jeg slutter med at sige, at jeg lægger den største Vægt paa, at denne Sag, hvorpaa der har været arbejdet, og om hvilken der har været forhandlet i adskillige Aar, og hvis Løsning man imødeser med Utaalmodighed paa Færøerne, maa blive gennemført i indeværende Samling.

Ivar Berendsen: Det ene af de to Ændringsforslag, jeg skal have den Ære at anbefale dette høje Ting, er Ændringsforslag Nr. 4, som gaar ud paa at lovfæste med Hensyn til Statens og Færøernes Deltagelse i Overskridelser af Omkostningerne ved Anlægene, hvad den højtærede Trafikminister i sin Skrivelse af 10. Februar til Udvalget har betragtet som en Selvfølgelighed, medens baade Thorshavn Byraad og det færøske Lagtings Udvalgsbetænkning har temmelig vage og usikre Udtryk desangaaende. Jeg har ved en anden Lejlighed udtalt, at der efter min Mening gives Tilfælde, hvor det selvfølgelige bør siges i en Lov, og at saadanne Tilfælde blandt andet indtræffer, naar Staten ved Lov giver en Række Indrømmelser. Saa bør man ikke generer sig for i Loven at sætte ganske udtrykkelige Grænser for Indrømmelserne. Det foreliggende Tilfælde er et saadant, og hvad der foreslaas indføjet, er ikke andet end den naturlige Begrænsning. Jeg har Grund til at tro, at baade den højtærede Minister og Ordførerne for de forskellige Partier vil være villige til at acceptere Ændringsforslaget, ifald Ordene: „og er approberede af Ministeriet for offentlige Arbejder“ bliver erstattet med Ordene: „efter Forhandling mellem Ministeriet for offentlige Arbejder og de paagældende Kommuner“. Ifald

denne Forudsætning viser sig at være rigtig, anmoder jeg den højtærede Formand om, at Ændringsforslaget maa blive betragtet som havende denne Ordlyd, saaledes at det ved Imødekommen fra alle Sider i Salen bliver Tingets Beslutning.

Det andet Ændringsforslag, Ændringsforslag Nr. 3, for hvilket jeg staar som Ordfører for et ganske lille Mindretal indenfor Udvalget, ikke, som af den højtærede Ordfører nævnt, bestaaende af 3, men af 2 Medlemmer, gaar ud paa, at det skal være Thorshavn Kommune og ikke Staten, der tager Beslutning om Havneanlægget ved Thorshavn, baade om, hvorvidt man ønsker det anlæg, og om Omfanget af Anlægget; at Statskassen giver et rundeligt Bidrag, afpasset efter det Omfang, Thorshavn Kommune beslutter at give Anlægget, et rundeligt, men et fikseret og bestemt Bidrag, om hvilket Thorshavn Kommune ved, at dermed slutter Statens Forpligtelser overfor Kommunen; at Thorshavn Havn forbliver kommunal, det vil sige, at Staten ikke overtager og driver denne Havn; og at Thorshavn Kommune ved paa Forhaand, at Arealafstaaelser, Bygningskøb, Vedligeholdelse eller andre Udgifter, der kan løbe paa, blandt andet ved Udvidelse mod Vest af Bølgebryderen eller Dækmolen, ikke paahviler Statskassen. Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) og jeg, der har stillet dette Ændringsforslag, er oprigtig talt endnu ikke komne os af Forbavelse over, at vi er komne til at staa alene med dette Ændringsforslag, og at det ikke er blevet Udvalgets, at Flertallet, efter hvad Udvalget har oplevet og erfaret, virkelig har Mod til at foreslaa Tinget, at Staten overtager Thorshavn Havn og driver den med de deraf flydende pekuniære og moralske Følger. Det er ikke mit Ønske at komme mere ind paa, hvad der er foregaaet i Udvalget, end hvad coutumemæssigt finder Sted, og det er slet ikke mit Ønske at uddybe Uoverensstemmelserne. Jeg vil derfor indskrænke mig til med den højtærede Formands Tilladelse kun at oplæse af Mindretallets Betænkning de Linier, det her kommer an paa. Det er en Fremgangsmaade, jeg tidligere har anvendt i et lignende Forhold, og den betyder egentlig blot, at disse Bemærkninger føres over fra Rigsdagstidendens Bilag til dens Forhandlingsafdeling. Det vil ikke blive bestridt fra nogen Side, at det paa hele Udvalget gjorde et stærkt Indtryk at se, hvor forskellige og hvor usikre Anskuelserne ved-